Българските медалисти в Париж

Новини | Спорт и здраве | на 13.08.2024 06:00 | от Стела Джелепова

Защо говорим за това?

Защото спортистите са положили огромни усилия, за да стигнат дотук, и заслужават нашето внимание. А и кой знае - след няколко години може ти да си на тяхно място.

Летните олимпийски игри в Париж завършиха. Те предложиха изключително вълнуващи състезания, незабравими моменти и дори сълзи. Освен това бяха най-успешните за България през 21. век. Нашите спортисти спечелиха цели три златни медала, един сребърен и три бронзови.

Два от златните ни медали бяха завоювани от борци – Семен Новиков и Магомед Рамазанов. За Семен вече ти разказахме. Магомед пък спечели турнира по свободна борба в категория до 86 кг. Също като Семен Новиков, той не е роден в България, но е избрал да представлява нашата страна. Идва от Украйна, има и по-малък брат, който също се състезава за България. На финала на олимпийския турнир Магомед заслужи много похвали със спортсменското си поведение. Неговият съперник, който беше големият фаворит за златен медал, контузи тежко ръката си още в първите секунди на схватката. Магомед Рамазанов обаче реши да не се възползва от това и вместо да причинява още болка на противника и да го принуди да се предаде, атакуваше само здравата му ръка. Така спечели и медал, и голямо уважение.

Третият ни златен медал е в ръцете на щангиста Карлос Насар. Той е син на българка и ливанец, но от малък живее и тренира в България. Карлос едва наскоро навърши 20 години, но това не му пречи да е олимпийски, световен и европейски шампион, както и няколко пъти да подобри световния и олимпийския рекорд във вдигането на тежести. На Олимпиадата в Париж той вдигна 180 кг в изхвърлянето и 224 - в изтласкването. Тоест общо 404 килограма – с 14 повече от сребърния медалист и с 24 повече от бронзовия!

В малко по-леката категория на същия турнир друг българин, Божидар Андреев, заслужи бронзов медал. Той вдигна общо 344 килограма – само с два по-малко от сребърния медалист. Единствен от всички участници Божидар направи шест успешни опита, но леко неочакваните олимпийски рекорди на двама от съперниците му го лишиха от златото. Но това изобщо не прави постижението му по-малко значимо (нито пък техните постижения!). Той идва от много бедно семейство, още като момче губи баща си, а в един момент дори остава без покрив над главата си. Тогава обаче треньорът му забелязва, че той спи в залата за вдигане на тежести, и го прибира в собствения си дом. Сега Божидар планира да се ожени и чак след сватбата ще реши дали да продължи да спортува професионално.

Другите два бронзови медала за България също дойдоха от силови спортове. В бокса Хавиер Ибанес беше съвсем близо и до мач за титлата, но третото място пак е страхотен резултат. Хавиер е кубинец, но от шест години живее в България, която определя като своя втора родина.
На тези Олимпийски игри за първи път имахме участник и в таекуондото. Това беше Кимия Ализаде, която спечели бронзов медал. Тя има такъв и от игрите през 2016 г., но тогава се състезаваше за родината си Иран. През 2020 г. обаче тя напусна завинаги своята страна в знак на протест срещу тежкото положение на жените и жестоките ограничения, налагани им от държавата.

Единствения сребърен медал за България заслужи Боряна Калейн в художествената гимнастика. Боряна тренира от шестгодишна и има големи успехи и преди игрите в Париж. Ставала е световна шампионка, златните ѝ медали от европейски първенства пък са цели седем.

България имаше и други участници в Париж, които не успяха да спечелят медали, но също се представиха великолепно. Ансамбълът ни по художествена гимнастика завърши на четвърто място, 18-годишната Валентина Георгиева беше пета в спортната гимнастика, дебютантката Десислава Ангелова – шеста в гребането. Сестрите Габриела и Стефани Стоеви бяха едната от едва двете европейски двойки в четвъртфиналите на бадминтона. С осмото си място във високия скок пък Тихомир Иванов победи дори досегашния олимпийски шампион.

Не всички спортисти постигнаха толкова добри резултати, но те също печелят нашето уважение. Те са положили не по-малко усилия и са изтърпели не по-малко лишения от шампионите, затова заслужават единствено подкрепата ни в този тежък за тях момент. А и сигурно вече броят дните до следващите Олимпийски игри – в Лос Анджелис през 2028 г.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/4867-balgarskite-medalisti-v-parizh

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени